

عنوان مقاله:

احیای بافت فرسوده شهری براساس فرهنگ و تعالیم اسلامی و ایرانی مطالعه موردی شهر زابل

محل انتشار:

اولین کنفرانس تخصصی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

غلامعلی خمر - دانشگاه زابل

بنفشه هراتی - دانشگاه زابل

نگاره مژگان - دانشگاه زابل

ناهید بلوچ - دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

بافت فرسوده بخش مهمی از بافت های مهم شهری است. که به یادگار ازدو یا چند قرن گذشته به جا مانده است. که علاوه بر داشتن ارزش تاریخی و فرهنگی امروزه در اکثر شهرها بافت های قدیمی و پراهمیت به فرسودگی روی آورده اند. هدف از نگارش این مقاله « احیای بافت فرسوده شهری براساس فرهنگ و تعالیم اسلامی و ایرانی (مطالعه موردی شهرزابل) » می باشد. شهرهای که مسلمانان در ایران ساخته اند. ویژگی های ارزشمندی را داشته اند، که بازتابی از دین اسلام در معماری و ساختار فضایی شهر اسلامی بوده است. بنابراین ضرورت حفظ و بازآفرینی و بهسازی ارزش ها در این گونه بافت ها از نظر اسلامی و ایرانی مورد توجه برنامه ریزان و طراحان شهری بوده است. روش این تحقیق از نوع توصیفی-تحلیلی و مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای، اسنادی و بررسی های میدانی در سطح شهر زابل است. اساس کار به این صورت است که با استفاده از مدل SWOT، به تحلیل نقاط قوت، ضعف، فرصت ها و تهدیدهای بافت فرسوده شهر زابل پرداخته شده است. نتایج تحقیق نشان می دهد که راهبردهای راهگشای برای اصلاح و بهبود بافت فرسوده درشهر زابل وجود دارد که با نظارت قانونمند می توان به احیا و درمان بافت فرسوده پرداخت

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، شهر اسلامی، SWOT، شهر زابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/410993>

